

a

uvádějí

P R O J E K T ŽIVÁ ZED 2

květen 2015

Vladan Macků

Básně s omáčkou

Každá báseň má svoji myšlenku a svůj cíl. Každá byla napsána konkrétní osobě k potěšení či k zamyšlení. Pokud byste takovou báseň také chtěli dostat, ale zatím Vás nepotkala, vyberte si některou z vystavených.

Dobrou chuť přeje autor.

Sedl jsem si do křesla,
v ruce číši s červeným vínem,
tichá hudba příjemně zní,
přivírám oči a začínám snít.

Jako když slunce, vychází,
víla krásná, až oči přechází,
na bosých nožkách lehce tančí
a moje srdce začíná jančit.

Nádherné oči v spanilé tváři,
při každém pohledu úžasně září
a moje srdíčko začíná zpívat,
vím, že pod tmavými vlásky, světlé se skrývají.

Nedá se okamžik popsat slovy,
když svoje ústa úsměvem zdobí
a stačí úsměv jediný,
hned rozkvétají květiny.

Musím uznat, že vypadá skvěle
i košilka průsvitná, na mladém těle,
co pod ní se ukrývá, k tomu mám jen,
že to už je zase, na jiný sen.

Otvírám oči a jsem rád,
že znám vílu, které chci přát
a která je tou pravou kráskou,
Všechno nejlepší k narozeninám...
...lásko.

**Na hotelu v cizí zemi,
ležím a známo je mi,
že někde v dáli - doma,
narozeniny má moje máma.**

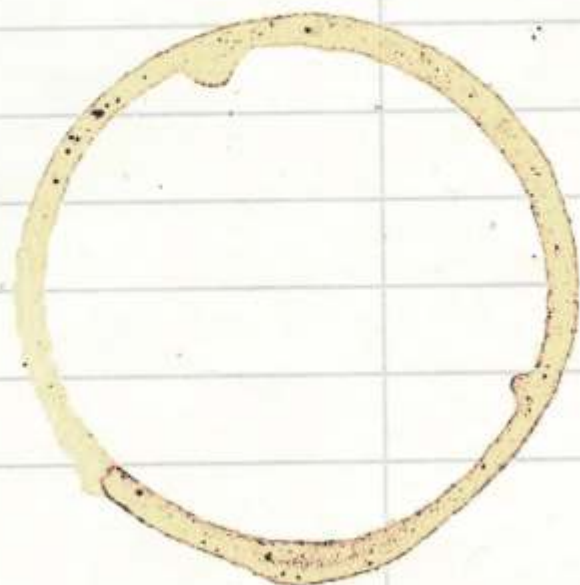
**Protože ji mám moc rád,
hlavně zdraví chci jí přát,
k tomu štěstí, nad to není,
myslím na ni, v cizí zemi.**

**Až se vrátím, přijdu rád,
hezkou květinu a pusu dát,
zatím říkám v cizí zemi,
všechno nejlepší – mami...**

Povídal mi medvěd,
že už ti není devět
a že ty malý kvítku,
dosáhla jsi na desítku.

Tyhle malé slečny,
problém mají věčný,
komu tajemství své svěřit
a kdo snům by mohl věřit.

K tomu slouží deníček,
plný krásných srdíček
a tajemství tvých slovíček,
dá se zamknout na klíček.

Na světlém kameni,
stříbrné znamení,
v tajemné řeči,
o štěstí svědčí.

Hvězdy se přikloní,
až čas se naplní,
splní se přání,
s přáteli setkání.

Důvod je prostý,
proč pozvat hosty,
vždyt' dlouhá je cesta,
čtvrtina ze sta.

Ti dva jsou šťastný pár,
my máme vzácný dar,
který nám mohl někdo dát
A to, že můžeme je znát ...

Nedá se zrovna říct,
že by se mi chtělo psát,
protože mi právě zemřel,
kamarád.

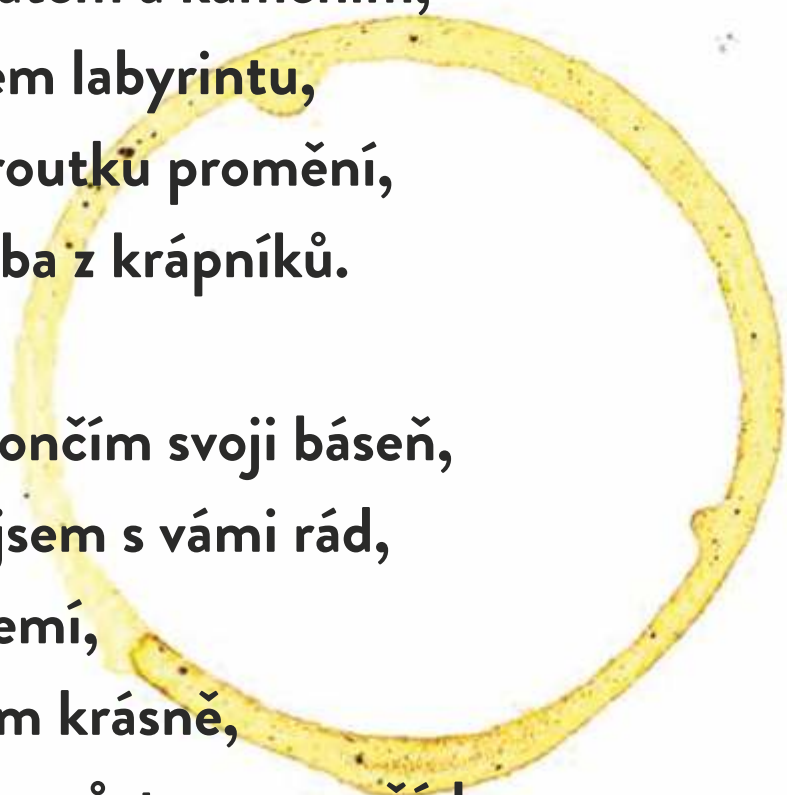
Prožil jsem s ním v životě,
hodně dní,
ale snad nikdy jsme spolu nebyli,
v jeskyních.

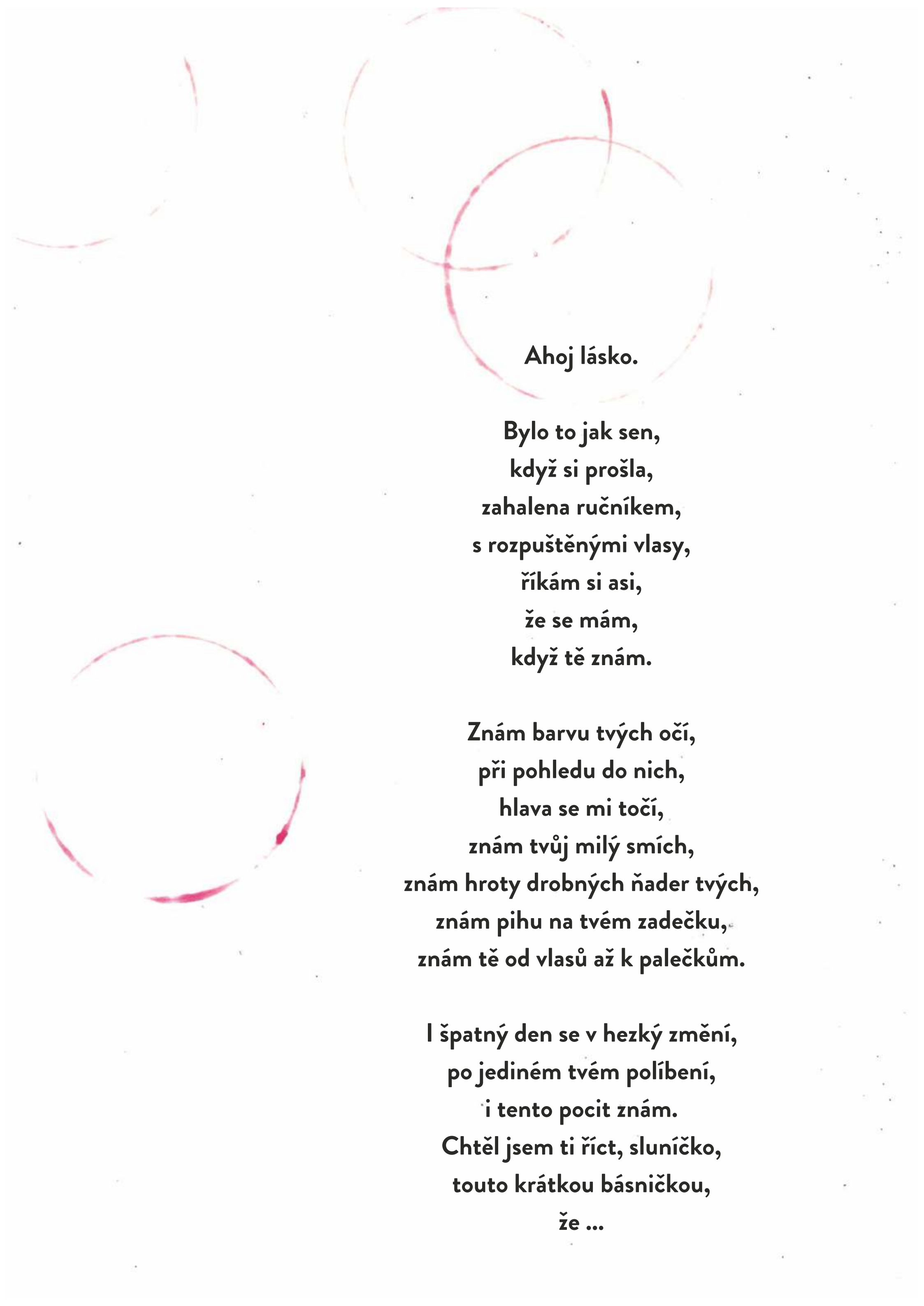
Zato s partou,
se kterou jezdím dneska,
prošel jsem si v sobotu jeskyni,
zvanou Amatérská.

V podzemí je vlhko a chlad,
vidět je jen tam, kam světlo svítí,
nepříjemné je, když máš žízeň a hlad,
nebo do gumáků voda, nateče ti.

Nevlídnou cestu blátem a kamením,
v tomto skrytém labyrintu,
jako mávnutím proutků promění,
nádherná výzdoba z krápníků.

Omlouvám se, ale končím svoji báseň,
čtyři hodiny, byl jsem s vámi rád,
pod zemí,
někdy je tam krásně,
ale můj kamarád už tam zůstane napořád...

Ahoj lásko.

**Bylo to jak sen,
když si prošla,
zahalena ručníkem,
s rozpuštěnými vlasy,
říkám si asi,
že se mám,
když tě znám.**

**Znám barvu tvých očí,
při pohledu do nich,
hlava se mi točí,
znám tvůj milý smích,
znám hroty drobných ňader tvých,
znám pihu na tvém zadečku,
znám tě od vlasů až k palečkům.**

**I špatný den se v hezký změní,
po jediném tvém políbení,
i tento pocit znám.
Chtěl jsem ti říct, sluníčko,
touto krátkou básničkou,
že ...**

**V sobotu, kolem jedné,
prý Bůh shůry shlédne,
zda nevěsta v bílém,
tváří se mile.**

**A s načesanými vlásky,
v kostele Boží lásky,
vysloví přání...
Chci být jeho paní...**

**I ženich má přání...
Bud' mojí paní,
bud' mojí stálicí,
staň se mou Slavicí...**

**Pokud je mi známo,
oba řekli „ANO,,
a pak snili o tom,
jak by vzali motto
a po spanilé jízdě,
skončili v rodinném hnízdě...**

**A Barnie, jejich pes,
vyštěkal by na celou ves,
že se vzali dneska,
Mirek a Terezka,
a že začalo to jenom jedním,
společným rozhoupáním...**

Telefonní sluchátko – Máj - Vězení

Musíš přemýšlet trošičku,
jak na tři slova vymyslet básničku.
Snad jako inspirace poslouží,
máj - lásky čas, v Paříži.

Když na cestu těšíš se moc,
nevadí, že autobus jede půl dne a noc.
Však ráno strasti nahradí,
slunce, co se s Louvrem naladí.

Ve všech zahradách francouzských,
vidět je pohoda a slyšet smích.
Trávník je určen ke sportu a ležení,
a šlapat po něm neznamená pokutu nebo **vězení**.

Versailles bylo královské sídlo,
čtvrť La Défense je hodně moderní bydlo.
Eiffelova věž tyčí se majestátně
a krásná je i plavba po Seině.

Na Montmartru umění je čarovné,
jak **telefonní sluchátko** Macha a Šebestové.

I věřící zde byli krály,
o čem svědčí honosné katedrály.

Snad povedlo se veršování,
stejně jako do Paříže cestování.
A stačí vzpomínat trošičku
a na tři slova máš básničku.

Oznamuji, že mi dneska,
přišla hezká SMSka,
v níž Agátka, Lea a Jiří,
dávají vědět, že už jsou čtyři.

Novým štěstím u nich je,
princeznička z Pupíku – Julie,
jako očekávaný vzácný host,
pro starost i pro radost.

Už slunce k západu se sklání,
když na zed' píšu toto přání.
Hodně štěstí, krásná rodinko.
A vítám tě na světě – Julinko ...

Proč jsem to sem napsal?
Pro koho je tato zpráva?
Pro každého, kdo se zeptal:
„Co nového ve Svitavách?“

Kde leží v České republice,
malá obec Chotovice,
nevěděl jsem vůbec,
až když Václav Trunec,
svůj domeček na kopci,
nezávisle na obci,
žárovkami osvětlil
a svoji obec tak proslavil.

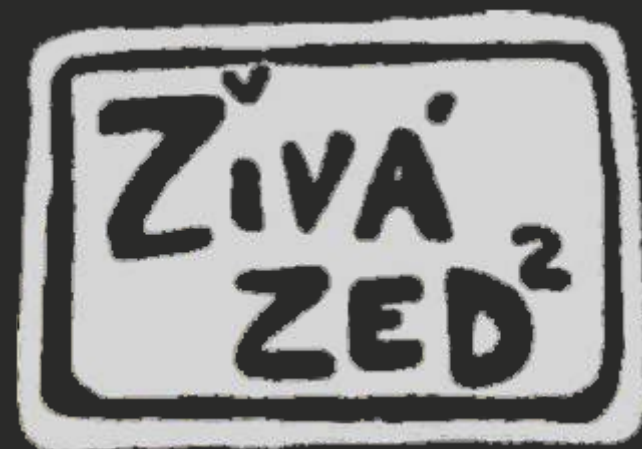
Paní, z pošty vedoucí,
kde je obec vědoucí,
na pana Trunce Václava,
svoji stížnost podává,
že kolem její chalupy,
chodí lidí zástupy
a taky se jí přičí,
že auta cestu ničí.

Ted' už prý i v Americe,
vědí, že jsou Chotovice,
kde dva měsíce v roce,
svítí domek pana Trunce.
Na obci však stížnost řeší
a paní vedoucí se těší,
že zas bude líp
a deset měsíců....klid.

Přišla mi zpráva,
na vědomost se dává,
že v sobotu,
po svatém Jánů,
je v plánu,
místo i pro mne,
v kamenném domě.

Prý je to prosté,
zváni jsou hosté,
jak už to bývá,
na džbáněk piva,
na číši vína,
na doušek rumu,
na šálek kávy,
na koláč k tomu,
na kousek masa,
na krajíc chleba
a snad i něco navíc,
když bude třeba.
Krásné je i pozvání,
na milých přátel setkání.

Proto...
Kdo důvod si najde
a na besedu zajde,
vítán bude vřele,
ve společnosti skvělé.

Živá zed' 2

Živá zed' byla v letech 2012-2014 realizačním místem svitavských básníků. Tento úspěšný koncept se stal odrazovým můstkem k dalšímu originálnímu využití zdi. Zdi, u které se procházející už naučili zastavit a třeba i zamyslet nad myšlenkami a slovy, které na zdi nacházeli.

Od 1. května 2014 zde vzniká nová expozice zaměřená na podporu lokálního umění. Jejím cílem je dostat umění blíže k lidem a prezentovat autory, kteří často tvoří jen do šuplíku nebo jen sobě a známým pro radost. Nebo prostě nemají čas či možnosti vystavovat. Chtěli bychom, aby i tato díla mohla ožít. Umělci a umělecké skupiny, které se do projektu zapojí si budou moci „pronajmout“ nově vznikající výstavní prostor uprostřed města Svitavy a mít v něm po dobu jednoho měsíce vlastní autorskou výstavu jedenácti objektů.

Projekt se snaží oslovit hlavně autory a autorské skupiny tvořící v následujících kategoriích:

1. verše a krátké povídky,
2. fotografie,
3. kresba a karikatura,
4. jiné,

bez omezení na region.

Autor dodá materiály, které by chtěl vystavovat (v případě básní a povídek stačí textový dokument, v případě fotografií doporučujeme formát s koncovkou .jpg, v případě kreseb kvalitní scan či fotografii, anebo originál, který je možno nechat kvalitně oscanovat, originál bude navrácen). Živá zed' nabízí 12 originálních výměnných „rámů“ o velikosti A3 a A4. Je tedy potřebné dodat 11 objektů + informaci o autorovi. Tím je autor zařazen do databáze, ze které je vytvářen kalendář vždy na dvanáct měsíců dopředu.

Všechna díla, která se na výstavách objeví budou vždy po výstavě též k vidění ve virtuálním prostoru internetu na stránkách MMG Svitavy v sekci Živá zed' 2. Vznikne tak reprezentativní databáze nekomerční lidské šikovnosti.

GPS: 49°45'21.629"N, 16°27'58.622"E

Umístění: Na horním konci náměstí Míru, vedle budovy bývalého Svitavanu (dnes Albert).